

ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடிய ஆராதனை

எபிரேயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், "... நாம் பயத்தோடும் பக்தியோடும் தேவனுக்குப் பிரியமாய் ஆராதனை செய்யும்படி கிருபையைப் பற்றிக்கொள்ளக்கடவோம். நம்முடைய தேவன் பட்சிக்கிற அக்கினியாயிருக்கிறாரே" என்று புத்திகூறினார் (12:28, 29). இவ்விடத்தில் இரு கருத்துக்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டியவையாக உள்ளன.

முதலாவது, ஆராதனையானது அதில் பங்கேற்கும் கூட்டத்தாரை நோக்கி அல்ல, ஆனால் தேவனை நோக்கி ஏற்றெடுக்கப்படுகிறது. மசாசூட்ஸ் மாகாணத்தின் பாஸ்டன் நகரில் ஒரு ஆராதனை ஊழியம் பற்றி அறிக்கை தந்த செய்தித்தாள் கட்டுரை ஒன்று, கூறப்பட்டவற்றிலேயே மிகவும் சொல்வளமான ஜெபத்தை ஒரு மனிதர் பாஸ்டன் நகரின் மக்கள் கூட்டம் ஒன்றிற்கு ஏற்றெடுத்தார் என்று கூறிற்று. மெம்பிபிஸ் மாகாணத்தின் டென்னஸ்ஸே என்ற நகரின் செய்தித்தாள் ஒன்று, குறிப்பிட்ட மணிவேளையில் சபைப் பாடகர் குழு ஒன்று "நிகழ்ச்சி நடத்தும்" என்று அறிவித்தது. அதன் பிரசங்கியார், மக்கள் கூட்டமானது பாடகர் குழுவின் பாடலைப் பாராட்டுகையில், தாம் தமது பிரசங்கத்தை அடிக்கடி தாமதமாகச் செய்ய வேண்டியிருந்தது என்று உரைத்தார். அறிக்கை தந்தவர்கள். மார்க்க விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுகையில் வறிய வார்த்தைத் தேர்வுகளை மேற்கொண்டிருக்கையில், அவர்களின் உரைகள் உண்மையில் நடந்ததில் இருந்து தொலைவில் இராதிருக்கலாம்.

சங்கீதப் புத்தகங்களில், பாடுதலினால் ஆராதித்தல் குறிப்பிடப்படும்போது, பாடுதலுக்கான மறைவான குறிப்புகளைப் படித்தலில், "கர்த்தரைப் பாட" அல்லது "தேவனைப் பாட" அழைத்தல் எவ்வளவு அடிக்கடி உள்ளது என்பது என் மனதை வெகுவாக ஈர்க்கிறது. நமது பாடுதல் என்பது அதைக் கவனிக்கும் மக்கள் கூட்டத்தை நோக்கியல்ல, ஆனால் தேவனை நோக்கி ஏற்றெடுக்கப்படுகிறது. அவரே பிரியப்படுத்தப் படவேண்டியவராக இருக்கிறார். பாடுதலில் ஆராதித்தல் என்பது காண்பவரின் நிகழ்ச்சியல்ல.

இரண்டாவது, எபிரேயர் 12:28ம் வசனம், "பிரியமான ஆராதனை" பற்றிப் பேசுகிறது, இது சில ஆராதனை ஏற்றுக்கொள்ளப்படமுடியாததாக இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது. கொலோசெயர் 2:23ம் வசனம் "சுய இஷ்டமான ஆராதனையைப்" பற்றிப் பேசுகிறது (KJV). RSV வேதாகமம் இவ்வசனத்தில், "ஆராதனையில் வற்புறுத்தப்படும் நிலை மற்றும் சுயத்தைச் சிறுமைப்படுத்துதல் மற்றும் உடலுக்குத் தண்டனை அளித்தல்" என்ற சொற்றொடர்களில் தீவிரத்தைத் தரவழைக்கிறது.

ஆராதித்தல் என்பது தேவனைப் பிரியப்படுத்தாமல் இருக்க முடிவது எவ்வாறு?

இயேசு, வீணான ஆராதனை பற்றிப் பேசினார் (மத்தேயு 15:9). கர்த்தர், தம்மை மாத்திரமே மக்கள் ஆராதிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார். அவர் எந்த ஒரு விக்கிரகத்துடனுமோ அல்லது பொய்யான தேவர்களுடனோ ஆராதனையைப் பகிர்ந்துகொள்ள மாட்டார். தேவனை ஆராதித்தலின் சில வகைகளை - இது நேர்மையான ஆராதித்தலாக இருக்கும் என்பது உறுதி - தேவன் புறக்கணிக்கிறார் என்பதையும் நாம் வேதவசனங்களில் காணுகிறோம். அவர் ஆபேலின் காணிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டார் ஆனால் காயீனின் காணிக்கையைப் புறக்கணித்தார் (ஆதியாகமம் 4:4, 5). ஆரோனின் மகன்களான நாதாப் மற்றும் அபியூ ஆகியோர், தேவன் கட்டளையிட்டிராத அந்நிய அக்கினியைப் பயன்படுத்தி தகனித்தபோது. ஆராதித்துக் கொண்டுதான் இருந்தனர் (லேவியராகமம் 10:1, 2). சவுல் அரசர், கில்காலில் பலிசெலுத்தும்படியான அவரது திட்டம் “கலகம்” என்று தகவல் அறிவிக்கப்பட்டார் (1 சாமுவேல் 15:23). கர்த்தருடைய வார்த்தையை சவுல் புறக்கணித்து விட்டார், எனவே அவரை கர்த்தர் புறக்கணித்து விட்டார்.

ஆமோஸ் தீர்க்கதரிசி, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாத ஆராதனையின் மிகவும் வன்மையான உதாரணங்களில் ஒன்றை கொடுத்தார். இன்றைய நாட்களில், ஆராதிப்பவரின் பகுதியில் உண்மைத் தன்மை என்பது வேறு எல்லாவற்றையும் கனம் குறைத்துவிடும் என்று அடிக்கடி நினைக்கப் படுகிறது. இஸ்ரவேல் மக்கள், மனிதரிடத்தில் அநீதியாக இருந்தனர் என்று ஆமோஸ் குற்றம் சாட்டினார், ஆனால் அவர்கள் ஆராதனையில் உண்மையற்றுப் போயினர் என்று அவர் குற்றம் சாட்டவில்லை. இருப்பினும் அவர்களின் பண்டிகைகளைத் தேவன் புறக்கணித்தார். அவர்களின் பலியை அவர் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார், மற்றும் அவர்களின் வீணைகளின் ஓசையை அவர் கவனிக்க மாட்டார் (ஆமோஸ் 5:21-23).

ஒரு அரை நூற்றாண்டுக்குப் பின்பு, ஏசாயாவின் மூலமாகத் தேவன், யூதாவின் பலிகளை “தகுதியற்ற காணிக்கைகள்” என்று அழைத்தார் (ஏசாயா 1:11-15). அவர்களின் பண்டிகைகளை அவரால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களின் அமாவாசைகள் மற்றும் நியமிக்கப்பட்ட பண்டிகைகளை அவரது ஆத்துமா வெறுத்தது. அவைகள் கர்த்தருக்குப் பாரமாக இருந்தன. அவற்றைச் சுமந்து அவர் இளைத்துப் போனார். அவர்களின் றெபுத்தை அவர் கேட்க மாட்டார். மீண்டும், ஆராதிப்பவர்களின் பகுதியில் உண்மைத்தன்மையற்ற நிலைபற்றி ஒரு வார்த்தையும் கூறப்படவில்லை. ஆராதித்தல் என்பது உண்மைத்தன்மையுடன் இருக்க வேண்டும், ஆனால் உண்மைத்தன்மை என்பது அதன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் தன்மைக்கு முழுமையான தேர்வாக இருப்பதில்லை.

வரலாற்றினூடே, மக்கள் தேவனுக்குக் காணிக்கையாக அளிக்கக்கூடியது பலிசெலுத்துபவரின் கண்களுக்கும் காதுகளுக்கும் கலைநயமிக்க வகையில் பிரியமாயிருக்க வேண்டும் என்று நியாயப்படுத்துவதாகக் காணப்படுகிறது. அவர்கள் மிகநேர்த்தியான வடிவம் செதுக்கப்பட்ட கண்ணாடி மற்றும் மிகச்சிறந்த வரைகலைப் படங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பிரமாண்டமான

பேராலயங்களைக் கட்டியுள்ளனர். இப்பொழுது மிகச்சிறந்த ஓவியங்கள் என்று கருதப்படும் பல வேலைப்பாடுகள், சபைக் கட்டிடங்களை அலங்கரிக்கத் தீட்டப்பட்டன. வண்ணமயமான துணிகளில் அதிகாரிகளை அலங்கரிக்கும் செயல்பாடுகள் மேம்படுத்தப்பட்டன. ஆராதனைக்கென்று, மனிதனின் காதுகளுக்கு மிகவும் பிரியமான மிகச்சிறந்த இசை எழுதப்பட்டது.

மனிதரின் ஆராதனை தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியதாக இருக்கும் என்பதில்லை என்று ஆமோஸ் சுட்டிக்காண்பித்தார்:

“உங்கள் பண்டிக்கைகளைப் பகைத்து வெறுக்கிறேன், உங்கள் ஆசரிப்பு நாட்களில் எனக்குப் பிரியமில்லை. உங்கள் தகனபலிகளையும் போஜனபலிகளையும் எனக்குப் படைத்தாலும் நான் அங்கீகரிக்கமாட்டேன்; கொழுமையான உங்கள் மிருகங்களின் ஸ்தோத்திரபலிகளையும் நான் நோக்கிப் பார்க்கமாட்டேன். உன் பாட்டுகளின் இரைச்சலை என்னைவிட்டு அகற்று; உன் வீணைகளின் ஓசையை நான் கேட்கமாட்டேன். நியாயம் தண்ணீரைப்போலவும், நீதி வற்றாத நதியைப்போலவும் புரண்டு வரக்கூடாது” (5:21-24).

பெருவெள்ளத்திற்குப் பின்பு நோவா அளித்த பலியின் சுகந்த வாசனையைக் கர்த்தர் முகர்ந்தார் என்று கூறப்படுகிறது (ஆதியாகமம் 8:20, 21). இருப்பினும் அவர், இஸ்ரவேல் தமக்கு விரோதமாக நடந்தால், அவர்களின் சுகந்த வாசனைகளைத் தாம் முகரப்போவதில்லை என்று நியாயப்பிரமாணத்தில் அச்சுறுத்தினார் (லேவியராகமம் 26:31). சுகந்த தூபவர்க்கத்தை எரித்தல் என்பது பாவநிவாரண நாளின் ஊழியத்தினுடைய குறிப்பிடப்பட்ட பகுதியாக இருந்தது (லேவியராகமம் 16:12, 13). கிறிஸ்துவின் பலியானது இந்த சுகந்த வாசனையான காணிக்கையுடன் இணையாக்கப் பட்டுள்ளது (எபேசியர் 5:2).

ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் (பிற்பாடு ஆலயத்தில்) தூபவர்க்க மேடை ஒன்றிருந்தது, அங்கு ஆசாரியர் காலையிலும் மாலையிலும் தூபவர்க்கத்தைச் செலுத்தினார். தூபவர்க்கம் செலுத்துதல் என்பது சங்கீதம் 66:15லும் 141:2லும் சாதகமாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. சகரியா என்ற ஆசாரியருக்கு ஒரு மகன் பிறப்பான் என்றும் அவன் யோவான் ஸ்நானன் என்று அறியப்படுவான் என்றும் கூறுவதற்கு காபிரியேல் தூதன் சகரியா முன்பாகத் தோன்றியபோது. அவர் இந்த ஊழியத்தையே செய்துகொண்டிருந்தார் (லூக்கா 1:8-23). தூபவர்க்கம் பரலோகத்தில் இருப்பதாகவும் விவரிக்கப் பட்டுள்ளது (வெளிப்படுத்தின விஷேசம் 5:8; 8:3, 4). தூபவர்க்கத்தின் பரவலான பயன்பாடு மல்கியா 1:11அ வசனப் பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: “சூரியன் உதிக்கிற திசை தொடங்கி, அது அஸ்தமிக்கிற திசை வரைக்கும், என் நாமம் ஜாதிகளுக்குள்ளே மகத்துவமாயிருக்கும்; எல்லா இடங்களிலும் என் நாமத்துக்குத் தூபமும் சுத்தமான காணிக்கையும் செலுத்தப்படும்.” இருப்பினும் கீழ்ப்படியாதவர்களினால் செலுத்தப்படும் பலி மற்றும் தூபவர்க்கம் ஆகியவற்றை “கோபத்தாலாகிய புகை” என்று ஏசாயாவின் மூலமாகக் கர்த்தர் எதிர்மறையாக விவரித்தார் (ஏசாயா 65:5).

வேதவசனங்களின் மொளனத்தைப் பற்றிய விஷயம் என்ன?

சில காலங்களுக்கு முன்பு நான் ஊழியம் செய்துகொண்டிருந்த சபையானது பிரசங்க மேடைப் பிரசங்கியாராக நியமிக்கச் சாத்தியமான ஒரு சகோதரரைப் பேட்டிகண்டது. அம்மனிதர் திறனும் புகழ்ச்சியும் உடையவராக இருந்தார் என்பது தெளிவு. அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட தேர்வாக இருப்பது போன்று காணப்பட்டார். இருப்பினும் என்னால் காணமுடிந்த அளவிற்கு, சபைக்குழுமத்தைத் தற்போது கவலையில் ஆழ்த்தும் பல்வேறு கேள்விகளைப் பற்றி அவர் விசுவாசித்தது மற்றும் பிரசங்கித்தது என்ன என்பது பற்றி எவரோருவரும் அவரிடத்தில் கேள்வி கேட்கவில்லை. நான் தயாரித்து அளித்திருந்த கேள்வித்தாளானது அந்தக் கூட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகையில் தவறவிடப் பட்டிருந்தது. ஒரு சபைக்குழுமானது தனது பிரசங்கியார் எதை விசுவாசிக்கிறார் என்று அறியாத நிலையில், அது பரிதாப நிலையை நோக்கி முன்னேறிச் செல்கிறது. ஒரு தலைமுறைக்கு முன்னர், ஒரு பிரசங்கியார் பேட்டிகாணப்படும்போது, தாம் எதை விசுவாசிக்கிறார் என்று மூப்பர்களால் கேள்வி கேட்கப்படுவதை அறிந்திருந்தார். வேதவசனங்களின் மொளனம் பற்றி இந்தப் பிரசங்கியாரின் கண்ணோக்கம் என்ன என்று நான் கேட்டேன். அவர் இந்தக் கேள்வியினால் குழப்பம் அடைந்தாற்போன்று தோன்றியது, எனவே நான் இதை ஒரு போக்குவரத்து விளக்கு உருவகத்தில் விரிவாக்கினேன். “வேதவசனத்தின் மொளனம் என்பது முன்னே செல்லும்படி அர்த்தப்படுத்தும் பச்சை விளக்காக உள்ளதா அல்லது அது ஒரு சிகப்பு விளக்காக உள்ளதா?” அதற்கு அவர், “அது ஒரு எச்சரிக்கை விளக்காக உள்ளது” என்று பதில் அளித்தார். இதற்கு முன்னர், அவர் தாம் அப்போது ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்த சபைக்குழுமத்தைப் பற்றிக் கூறியதில், அங்கு நடைமுறையில் இருந்த, வேதவசனங்களால் அங்கீகரிக்கப்படாத சில செயல் முறைகளைப் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். இந்தப் பதிலுக்குப் பின்பு, கூட்டத்தில் இருந்த சில மனங்கள், உண்மையில் அவர் மிகச்சிறந்த தெரிவாக இருப்பாரா இல்லாதிருப்பாரா என்ற கேள்விக்கு முதன்முறையாகத் திறந்ததாகக் காணப்பட்டன. சற்று நேரத்திலேயே அவர் மனப்பூர்வமாகத் தாமே மேலும் அப்பணிக்கென்று கருதப்படாதிருக்கும்படிக்குத் தமது பெயரைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார்.

புதிய ஏற்பாடானது, ஆராதனையில் ஒரு நபர் செய்யக்கூடாதவை பற்றிய விரிவான பட்டியலாக இருப்பதில்லை. பொதுவாகக் கிறிஸ்தவ உலகத்தில், இப்படிப்பட்ட ஒரு பட்டியலானது ஒருக்காலும் முடிவுறாததாகவே இருக்கும். நாம் குழந்தைகள்மேல் (ஞானஸ்நானத்திற்காக) தண்ணீர் தெளிக்கக் கூடாது என்றோ; தூபவர்க்கம் எரிக்கக்கூடாது என்றோ; மதரீதியாக ஊர்வலம் செல்லக்கூடாது என்றோ; கர்த்தருடைய பந்தியில் தண்ணீர் அல்லது வேறு பானம் பரிமாறக் கூடாது என்றோ அல்லது ஒரு போப், கார்டினல்கள், மற்றும் பிற அலுவலர்களைக் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்றோ வேதாகமம் கூறுவதில்லை. கட்டளையிடப்பட்ட உபவாசநாட்களை, வருடாந்தர உறுப்பினர் கட்டணங்களை, மெழுகுவர்த்திகளை, பவிழ்சைகளை அல்லது இறுதிச் சடங்குகளை நாம் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்றும் அது கூறுவதில்லை.

பேழைக்குத் தேவனின் குறிப்புரைகள் என்பது இந்தக் கொள்ளைக்கு ஒரு நல்ல விவரிப்பாக உள்ளது. எவ்விதமான எதிர்மறைக்கூற்றையும் குறிப்பிடாமல், தேவன் வேறுவகையான படகை அல்லது வேறுபட்ட அளவு கொண்ட படகைக் கட்டுவதில் இருந்து நோவாவைத் தடுத்தார். கர்த்தர் கட்டளையிட்ட யாவற்றின்படியேயும் நோவா செய்தார் (ஆதியாகமம் 6:22). இதேவிஷயம், ஆசாரிப்புக் கூடாரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் மோசேயிடத்திலும் உண்மையாக உள்ளது (யாத்திராகமம் 36:1; 40:16). தாவீது, கர்த்தரின் கரத்தினால் கொடுக்கப்பட்டது என்ற வகையில் தேவாலயத்திற்கான திட்டங்களை சாலொமோனிடத்தில் கையளித்தார் (1 நாளாகமம் 28:19).

வியாபார உலகம் முழுவதும், அமைதி என்பது தடைசெய்வதாக உள்ளது என்ற கொள்கையின்மீது இயங்குகிறது. சமீபத்தில் நான், ஜப்பான் செல்வதாக ஆகாயவிமானப் பயணச் சீட்டு ஒன்றிற்கு இணைய வலைதளத்தில் பதிவுசெய்த ஒரு கடன் அட்டையைக் கொண்டு அதற்கான தொகையைச் செலுத்தினேன். எவரொருவரிடத்தில் பேசுதல், நான் அமரவிருக்கும் இருக்கையைப் பற்றிக்கூடப் பேசுதல் என்பது அவசியமற்றதாக இருந்தது. நான் குறிப்பிட்டிருந்த பயணச்சீட்டை மாத்திரம் எனக்கு அனுப்புபவர்கள் என்று விமானக் கம்பெனியை நான் நம்ப முடிந்தது. அமைதியாயிருத்தல் என்பது தடைசெய்வதாக உள்ளது என்று அவர்கள் மதிப்பார்கள் என்று நான் அறிந்திருந்தேன். அவர்கள் வேறொரு நாளுக்கோ அல்லது வேறொரு நேரத்திற்கோ அல்லது வேறுபட்ட அடைவிடத்திற்கோ ஒரு பயணச்சீட்டை எனக்கு அனுப்ப மாட்டார்கள். அவர்கள் என்னிடத்தில், மதிய உணவிற்கோ, ஆயுள் காப்பீட்டிற்கோ அல்லது வாசிப்பதற்கான புத்தகங்களுக்கோ கட்டணம் வசூலிக்கமாட்டார்கள் - நான் குறிப்பிட்டுள்ளவற்றிற்கு மாத்திரமே கட்டணம் வசூலிப்பார்கள். அவர்களிடத்தில் எனது கடன் அட்டையின் எண் இருந்ததால், அவர்கள் அதைச் செய்திருக்க முடியும், ஆனால் அமைதியாயிருத்தல் என்பது பச்சை விளக்கு அடையாளம் அல்ல என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருந்தனர்.

நான் எனது காரில் எண்ணெய் மாற்றுவதற்காகப் பணிமனைக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது, புதிய டயர்களுக்காகவும் என்னிடத்தில் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட மாட்டாது என்று அறிந்த நிலையில் நம்பிக்கையுடன் அதை நான் விட்டுச் செல்ல முடியும். சில கடைகள் தாங்கள் அளிக்கும் ஒவ்வொரு சேவையையும் உங்களிடத்தில் விற்க முயற்சி செய்யலாம்; ஆனால் அவர்கள்கூட, அமைதியாக இருத்தல் என்பது ஒரு சிவப்பு விளக்கு அடையாளம் என்பதை அறிந்துள்ளனர். அவர்கள் ஏதொன்றையும் செய்வதற்கு முன்னர், அதைப் பற்றிய அங்கீகாரம்/அனுமதி பெற வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். அமைதியாயிருத்தல் என்பது தடைசெய்வதாக உள்ளது.

ஒரு இரவில் நான் பாரீஸ் நகரின் விடுதி ஒன்றில் தங்கியிருந்தேன். அடுத்த நாள் காலையில் நான் அந்த விடுதியை விட்டுச் செல்லவிருக்கையில் அந்த விடுதியின் பணியாளர் ஒருவர், நான் கேட்டிராத காலை உணவை எனக்கு கொண்டு வந்தார். நான் செலுத்த வேண்டிய தொகையைச் செலுத்தியபோது, அந்த காலை உணவை நான் கேட்டிருக்கவில்லை என்று சுட்டிக்காண்பித்ததும், அதற்குக் கட்டணம் செலுத்தும்படி என்னிடத்தில் கேட்கப்படவில்லை. அங்கிருந்த காசாளர், அமைதி என்பது தடைசெய்வதாக உள்ளது என்று

அறிந்திருந்தார்.

நான், ஒரு பங்கு வர்த்தகத் தரகரை அழைத்து பங்குத் தொகை ஒன்றை விற்க அல்லது வாங்கவேண்டியிருந்தால், நான் குறிப்பிட்ட தொகை மாத்திரமே வாங்க அல்லது விற்கப்படும். அந்த விற்பனை அல்லது வாங்குதல் எவ்வளவு மதியீனமானதாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, மற்ற பரிவர்த்தனை எவ்வளவு கவர்ச்சி உள்ளதாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, நான் குறிப்பிடாத எந்த ஒரு விஷயத்திற்கும் என்னிடத்தில் கட்டணம் வசூலிக்கப்படமாட்டாது. அமைதி என்பது கட்டுவிப்பதாக உள்ளது. அமைதி என்பது தடைசெய்வதாக உள்ளது.

முதல் நூற்றாண்டில், புறஜாதியார் விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட்ட வேண்டுகோன்று வழற்று வழற்றுத்திக் கொண்டிருந்தவர்கள் குறித்து, அப்போஸ்தலர்களும் மூப்பர்களும் ஒரு நிருபத்தை எழுதினர். இவ்விஷயத்தின் மீது அவர்கள், “எங்களால் கட்டளை பெறாத சிலர்” (நட்படிகள் 15:24) என்று கூறினர். அமைதியாக இருத்தல் என்பது அனுமதிப்பதாக இருக்கவில்லை; அது தடைசெய்வதாக இருந்தது.

சமாரியாவில் பிலிப்புவுக்கு எருசலேமில் இருந்து காசா மார்க்கமாகச் செல்லும் சாலைக்குச் செல்லும்படி கூறப்பட்டபோது, அவரிடத்தில், “எரிகோவுக்குப் போகாதே” என்று கூறவேண்டி இருக்கவில்லை. தர்ச நகரத்தின் சவுல், தமஸ்கு பட்டணத்திற்குள் செல்ல வேண்டும் என்று கூறப்பட்ட போது, அவரிடத்தில். “எருசலேமுக்குத் திரும்பிச் செல்லாதே” என்று கூறவேண்டி இருக்கவில்லை. செசரியாவின் கொர்நேலிய என்பவர் அனுப்பிய ஆட்களுடன் தயக்கமின்றி செசரியாவுக்குச் செல்லும்படி யோப்பாவில் பேதுருவுக்குக் கூறப்பட்டபோது, அவரிடத்தில் “எருசலேமுக்கு வெளியே இரு” என்று கூறப்பட்ட வேண்டி இருக்கவில்லை. அமைதி என்பது தடை செய்வதாக உள்ளது.

வேதவசனங்களின் அமைதி என்பது எபிரேயருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபத்தின் கலந்துரையாடலில் ஒரு பாகமாக உள்ளது. பூமியின்மீது இயேசு ஒரு ஆசாரியராக இருக்க முடியாதிருந்தது, ஏனெனில் யூதா கோத்திரத்தில் இருந்து ஆசாரியர்கள் வருதல் பற்றி நியாயப்பிரமாணம் ஒன்றும் கூறியிருக்கவில்லை (எபிரேயர் 7:14). அப்படிப்பட்ட ஆசாரியர் ஒருவர், அமைதியால் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தார். அந்த எழுத்தாளர், தூதர்களுக்கு அல்லது தூதர்களைப் பற்றித் தேவன் ஒருக்காலும் ஏற்படுத்தியிராத கூற்றுகளின் மீது அடிப்படையாக அமைந்த கிறிஸ்துவின் மேன்மைத்துவம் பற்றியும் விவாதித்தார் (எபிரேயர் 1:5).

மக்களில் சிலர் “நான் புதிய ஏற்பாட்டின் தொடக்கம் முதல் முடிவு வரையிலும் வாசித்து இருக்கிறேன் மற்றும் அதில் நீங்கள் ஆராதனையில் இசைக்கருவிகளைக் கொண்டிருக்க முடியாது என்று கூறும் எந்த வசனத்தையும் கண்டறியவில்லை” என்று விவாதித்தலினால் இழுக்கப்படுவதாகக் காணப்படுகின்றனர். இதை ஒருவர், ஆராதனையின் மற்ற செயல்பாடுகளுக்கு நடைமுறைப்படுத்தினால் இந்த விவாதத்தின் தவறு தெளிவாகத் தெரியவரும். கர்த்தருடைய பந்தியில் திராட்சரசத்திற்குப் பதிலாக ஒருவர் தண்ணீரைப் பயன்படுத்த முடியாது என்று கூறும் வசனப்பகுதி எதுவும் புதிய ஏற்பாட்டில் இருப்பதில்லை. கர்த்தர், “திராட்சரசம்” என்று கூறியபோது (மத்தேயு 26:29; மாற்கு 14:25; லூக்கா 22:18), அது திராட்சக் கொடியில் இருந்து வருகிற திராட்சரசத்தைத் தவிர வேறு எதையும் பயன்படுத்துவதை நீக்கிப்போட்டது.

பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் ஆராதனையில் தூபவர்க்கம் தொடர்ந்து

பயன்படுத்தப்பட்டது, ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலும் பிற்பாடு தேவாலயத்திலும், தூபவர்க்கம் காலையிலும் மாலையிலும் செலுத்தப் பட்டது. சங்கீதம் 141:2 மற்றும் மல்கியா 1:11 ஆகியவற்றில் தூபவர்க்கம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, மேலும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8:3, 4ஆம் தூபவர்க்கம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாம் விரும்பினால் சபை ஆராதனையில் தூபவர்க்கத்தைக் கொண்டிருக்க முடியாது என்று கூறும் எந்த வசனப் பகுதியையும் புதிய ஏற்பாட்டில் நான் காணவில்லை! இருப்பினும், அதை ஆராதனையில் பயன்படுத்துவதற்குக் கிறிஸ்தவர்களைத் தேவன் அனுமதிக்கவில்லை.

சபையானது ஆராதனையில் மதரீதியான நடனத்தைக் கொண்டிருக்க முடியாது என்று கூறும் எந்த வசனப்பகுதியையும் புதிய ஏற்பாட்டில் நான் கண்டதில்லை. மக்களில் சிலர் நடனத்தில் விசேஷித்த திறன் கொண்டுள்ளனர் மற்றும் அவர்கள் தங்கள் பொது நிகழ்ச்சிகளினால் மற்றவர்களை சந்தோஷப்படுத்துகின்றனர். தேவனை ஆராதிப்பதில் நடனம் செய்வதை எந்த வசனப்பகுதி தடைசெய்கிறது? சங்கீதங்கள் நடனத்தினால் கர்த்தரைத் துதித்தல் பற்றிப் பேசுகிறது (149:3; 150:4). நடனம் என்பது இன்றைய நாட்களிலும் சில மதக்குழுக்களின் ஆராதனையில் ஒரு பாகமாக உள்ளது. இருப்பினும், தேவன் தம்மை ஆராதிப்பதில் நடனத்தைக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஒருக்காலும் அனுமதித்தது இல்லை.

எனது குழந்தைப் பிராயம் முதல் புதிய ஏற்பாட்டை வாசித்துப் படித்துள்ள நிலையில், ஞானஸ்நானம் என்று கூறி, குழந்தைகளின் தலையில் தண்ணீரை ஊற்றுவோ, தெளிக்கவோ கூடாது என்று கூறும் வசனம் எதையும் நான் அதில் கண்டதில்லை. இந்தப் பழக்கம் பெரிதும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது, "சிறு பிள்ளைகள் என்னிடத்தில் வருகிறதற்கு இடங்கொடுங்கள்" (மத்தேயு 19:14; NLT) என்ற இயேசுவின் கூற்றினால் அடிக்கடி நியாயப்படுத்தப் பட்டாலும், அவர்களுக்கு இயேசு தண்ணீர் தெளித்ததில்லை என்பதை ஒருவர் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. அவர்கள் மீது அவர் தமது கைகளை வைத்து ஆசீர்வதித்தார். ஞானஸ்நானம் பெறுமுன்பு செய்யத் தேவைகளான - விசுவாசித்தல் மற்றும் மனந்திரும்புதல் - பச்சிளம் குழந்தைகளால் செய்யப்பட இயலாதவைகளாகும். பச்சிளம் குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தல் அறிமுகப்படுத்தப் படுவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே சபை இருந்தது.

அதுபோன்றே, சபையின் ஆராதனையில் இசைக்கருவிகளின் பயன்பாட்டைப் புதிய ஏற்பாடு அனுமதிப்பது இல்லை. இதுவே அதை எதிர்ப்பதற்குக் காரணமாக உள்ளது.

நாம் ஆராய்ந்து கொண்டுள்ள விவாதத்தின் வகையில், புதிய ஏற்பாடு குறிப்பாகத் தடைசெய்யாத விஷயம் அதினால் அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது என்று யூகித்தல் என்பதே தவறாக உள்ளது. அது பொறுக்கி தேர்ந்துகொள்ளுகிறது. அது "தேவன் எதை விரும்புகிறார்?" என்று கேட்பதில்லை. அது "நாம் எதை விரும்புகிறோம்?" என்றே கேட்கிறது. அது, மனிதரின் கண்களில் ஒரு விஷயம் பிரியமானதாக உள்ளது என்றால், அது தேவனுடைய கண்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்று வாதிக்கிறது. அது, "என் நினைவுகள் உங்கள் நினைவுகள் அல்ல; உங்கள் வழிகள் என் வழிகளும் அல்ல" என்று (ஏசாயா 55:8) தேவன் வெளிப்படையாகக் கூறியிருப்பதைக்

காணாது விடுகிறது. பிள்ளைகளைப் பலியிடுவதன் மூலம் ஆராதிப்பதற்குச் செய்யப்பட்ட பழங்கால முயற்சிகள் குறித்துத் தேவன், “அவர்கள் இந்த அருவருப்பான காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் அவர்களுக்குக் கற்பித்ததுமில்லை, அது என் மனதிலே தோன்றினதுமில்லை” என்று கூறினார் (எரேமியா 32:35; காண்க 19:5).

சீனாய் மலையில் தேவனுடைய வெளிப்படுத்துதல், “செய்யாதிருப்பாயாக” என்ற முற்றான வடிவத்தில் உரைக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட சில தடைகளைக் கொண்டிருந்தது, ஆனால் அது, மனித மனம் கண்டறியக்கூடிய பாவம் நிறைந்த விஷயங்களின் முழுமையான பட்டியலாக இருப்பதில்லை. தேவனுடைய சித்தத்தை அறிய வேதாகமத்தை ஆராயும்போது, “நாம் அதைச் செய்யக்கூடாது என்று அது எங்கு கூறுகிறது?” என்பது முதல் கேள்வியாக இருக்கக் கூடாது. முதல் கேள்வியானது, “இது தேவனுக்குப் பிரியமானது என்று அவர் எங்கே கூறுகிறார்?” என்பதாகவே இருக்க வேண்டும்.

புதிய ஏற்பாட்டு ஆராதனையானது மக்களைப் பிரியப்படுத்தும் இலக்கைக் கொண்டிருப்பதில்லை. ரோமர்கள் பின்வரும் பழமொழியைக் கொண்டிருந்தனர்: “விருப்பங்கள் என்பவை வழக்காடுவதற்கான விஷயங்களாக இருப்பதில்லை.” மனித குலமானது பல ஆயிரக்கணக்கான விருப்பங்களைக் கொண்டுள்ளது. நான் திருமணம் செய்துகொண்டபோது, எனது மனைவியின் விருப்பங்கள் எப்போதுமே எனது விருப்பங்களுடன் ஒத்துப்போவது இல்லை என்று கண்டறிந்தேன். இருப்பினும், சமாதானம் மற்றும் அன்பு என்பவற்றின் மீதான ஆர்வத்தில், சில வேளைகளில் நான் அவள் தனது விருப்பங்களைத் திருப்பித்திக் கொள்ள அனுமதிப்பதற்குக் கற்றுக்கொண்டேன்.

மக்கள் விரும்புவதைத் தேவன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே ஆராதனையின் இலக்கு என்று பவுல் விவரிக்கவில்லை. மாறாக, எந்த எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியச் சிறைப்படுத்துதல் என்பதே நமது இலக்காக உள்ளது (2 கொரிந்தியர் 10:5). இயேசு தமது சொந்த சித்தத்தின்படி செய்வதற்கல்ல, ஆனால் தம்மை அனுப்பினவரின் சித்தத்தைச் செய்வதற்கே இந்த உலகத்திற்கு வந்தார் (யோவான் 6:38).

ஆராதனையானது தேவனுக்குப் பிரியமானதாக இருப்பது எவ்வாறு?

தேவனே ஆராதனையில் பிரியப்படுத்தப்பட வேண்டியவராக இருக்கிறார். பவுல் தமது பிரசங்கித்தலில் மக்களையல்ல ஆனால் தேவனையே பிரியப்படுத்த முயற்சி செய்ததாக, அவரே வெளிப்படையாகக் கூறினார் (1 தெசலோனிக்கேயர் 2:4). நாம் தேவனுடைய கட்டளைகளைக் கடைப்பிடித்தல் மற்றும் அவருக்குப் பிரியமானவற்றைச் செய்தல் ஆகியவற்றினால் ஜெபத்தில் கேட்கிற யாவற்றையும் பெற்றுக் கொள்ளுதல் பற்றி யோவான் பேசினார் (1 யோவான் 3:22).

இயேசு, “பிதாவுக்குப் பிரியமானவைகளை நான் எப்பொழுதும் செய்கிறபடியால்” என்று கூறியதன் மூலம் தமது சொந்த நடக்கையைப் பற்றி விவரித்தார் (யோவான் 8:29). “என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது” என்பதே கெத்செமெனே தோட்டத்தில் அவரது ஜெபமாக இருந்தது (லூக்கா 22:42). கிறிஸ்து தமக்குப் பிரியமாக

நடந்துகொள்ளவில்லை (ரோமர் 15:3). மக்களைப் பிரியப்படுத்துவது அல்ல, ஆனால் தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதே பவுலின் பிரசங்கித்தலினுடைய நோக்கமாக இருந்தது (1 தெசலோனிக்கேயர் 2:4); அதுபோலவே அவர், தேவனைப் பிரியப்படுத்தும்படி தெசலோனிக்கேயில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களை வற்புறுத்தினார் (1 தெசலோனிக்கேயர் 4:1) கொலோசெயர்கள் கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்தும் வாழ்வை முழுமையாக வாழ வேண்டும் என்று அவர் ஜெபித்தார் (கொலோசெயர் 1:10) மற்றும் ஒருவர் தம்மையே பிரியப்படுத்தும்படி வாழ்வதை இலக்காகக் கொண்டு இருந்தலுக்கு எதிராக எழுதினார். ஒருவர் தமது அயலாரின் நன்மைக்காகவும் அவரது பக்திவிருத்திக்கு ஏதுவாகவும் அவருக்குப் பிரியமாக நடத்தல் பற்றிக் கருத்துரைத்தார் (ரோமர் 15:1).

Euarestos என்ற வார்த்தை, புதிய ஏற்பாட்டில் “பிரியமானது” என்று மூன்று முறை மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. பவுல் ரோமாபுரியில் இருந்தபோது அவருக்குப் பிலிப்பியர்களால் அனுப்பப்பட்ட நன்கொடை “சுகந்த வாசனையும் தேவனுக்குப் பிரியமான உகந்த பவியுமாக” இருந்தது (பிலிப்பியர் 4:18). பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிதலானது கர்த்தருக்குப் பிரியமானதாக உள்ளது (கொலோசெயர் 3:20). வேலைக்காரர்கள் “தங்கள் ஜெமான்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்து எதிர்த்துப் பேசாமல், எல்லாவற்றிலும் பிரியமுண்டாக நடந்து கொள்ள” வேண்டி இருந்தது (கீத்து 2:9, 10). மேலும் *eudokia* என்ற வார்த்தை “பிரியமானது” என்று தரவழைக்கப் பட்டுள்ளது. எபிரியருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபத்தின் ஆசீர்வாதம் அதன் வாசகர்கள் தேவனுக்கு முன்பாக “பிரியமானதை” செய்யச் சீர்பொருந்தினவர்கள் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று தேவனிடத்தில் ஒரு வேண்டுகலை உள்ளடக்கி இருக்கிறது (எபிரேயர் 13:21; KJV). செயல்முனைப்பான ஊழியத்தில் உள்ள போர்ச்சேவகர், தன்னைச் சேவகம் எழுதிக் கொண்டவரைத் திருப்திப் படுத்த அல்லது “பிரியப்படுத்த” (*aresko*) வேண்டியிருந்தது (2 தீமோத்தேயு 2:4). போர்ச்சேவகர் தாம் தேர்ந்து கொள்வதைச் செய்தால் அது நடைபெறாது.

ஆராதனையைப் பொறுத்தமட்டில் தேவனுடைய சித்தம் என்ன என்பதை வேதவசனங்கள் நமக்குக் கூறுகின்றன. நான் படிக்கும்போது, தியானிக்கும்போது, போதிக்கும்போது அல்லது பிரசங்கிக்கும்போது, தேவனுடைய வசனத்தில் நான் வாசிப்பது எதுவோ அதைத் தவிர, பரிசுத்த ஆவியானவர் நேரடியாக எனக்கு எதையாவது கூறியுள்ளார் என்றால், அதைக் கேள்விப்படுதல் எனக்கு அரிதாக இருந்திருக்கும். ஒரு கனவில் எனக்கு எதாவது வந்திருக்க வேண்டுமென்றால், எனது கனவுகளில் நான் நம்பிக்கையாக இராதபடிக்கு அவைகள் மிகவும் குழப்பமானவைகளாக இருக்கும். தேவன், “உங்கள் இருதயத்தில் கர்த்தரைப் பாடிக் கீர்த்தனம்பண்ணி ...” என்று கூறினார் என்று மாத்திரம் நான் அறிகிறேன் (எபேசியர் 5:19; காண்க கொலோசெயர் 3:16). அவர், “ஆகையால், அவருடைய நாமத்தைத் துதிக்கும் உதடுகளின் கனியாகிய ஸ்தோத்திரபலியை அவர்முலமாய் எப்போதும் தேவனுக்கு செலுத்தக்கடவோம்” என்று கூறினார் (எபிரேயர் 13:15). அந்த வார்த்தைகள் மறைவானவைகளாக இருப்பதில்லை.

எனது மகன்களைக் கையாளுகையில் நான், எனது மகன்களில் ஒருவன் ஒரு குறிப்பிட்ட வகை மதிவண்டி ஒன்றை விரும்பியிருந்து, நான் வேறு எதை யேனும் அவனுக்கு வாங்கிக் கொடுத்தால், நான் எனது பணத்தை வீணடித்திருந்தேன் என்பதை அறிந்தேன். எனக்குத் திருமணமான புதிதில், எனது

மணப்பெண் துணிகளின் மீது அதிகமாகச் செலவிடவில்லை. ஒருமுறை நாங்கள் வேறொரு நகருக்குச் சென்றோம், அங்கு அவளது நெருங்கிய தோழிகள் அவளைக் கடைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அவள் ஒரு புதிய உடையை அணிந்து பார்த்தாள்; ஆனால் அவர்கள் வற்புறுத்தியும் கூட அவள் அதை வாங்கவில்லை. அதைப் பற்றி அவர்கள் என்னிடத்தில் கூறினர், மற்றும் நான் அவளுக்காக அந்தத் துணியை வாங்கும்படி அவர்களை அனுப்பி வைத்தேன். நாங்கள் வீட்டில் வந்து எங்கள் பெட்டிகளைத் திறந்தபோது, அந்தப் பெட்டிக்குள் இருப்பது என்ன என்று அவள் என்னிடத்தில் கேட்டாள். நான் அந்தத் துணியை வெளியே எடுத்தேன், அவள் அழுதாள். அது ஒரு ஜோடி கோல்ஃப் மட்டைகளாக, ஒரு அறுமாக அல்லது விலையுயர்ந்த புத்தகங்களாக இருந்திருந்தால், கண்ணீர் இருந்திருக்காது. ஆராதிப்பவர் அல்ல, ஆனால் தேவனே பாடுதலினால் பிரியப்படுத்தப் படவேண்டியவராக இருக்கிறார். அவர் விரும்புகிறது என்ன என்று நாம் எவ்வாறு கண்டறிய முடியும்? நமக்குச் சில விஷயங்கள் பிரியமாக இருப்பதால் அவைகள் அவருக்கும் பிரியமாயிருக்கும் என்று நாம் யூகிக்கலாமா?

தேவனுக்கு ஏற்புடைய மற்றும் பிரியமான ஆராதனை என்பது என்னவாக இருக்கிறது? சிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில் நாம் நமது இருதயங்களில் பாடி இராகம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் நம்மிடத்தில் விரும்புகிறார்.

கல்விக்கான எனது புனிதப்பயணம், பல்வேறு மதக்குழுக்களின் உறுப்பினர்களுடன் எனக்குத் தொடர்பைக் கொண்டுவந்துள்ளது. அவர்களை என்னால், எனது உருவாக்கத்துக்குப் பொருத்தமானவர்களாக்கவோ அல்லது அவர்களின் உருவாக்கத்தை எனக்குள் அவர்கள் ஊற்றும்படி செய்யவோ இயலாதிருந்தது, இந்த எல்லாக் குழுக்களிலும், அர்ப்பணிப்பு, படித்தல், தியாகம், நேரிய ஒழுக்கங்கள் மற்றும் உயர்வான நோக்கங்கள் கொண்ட மக்களை நான் கண்டிருக்கிறேன். மேலும் அவர்கள் யாவரிலும், நாம் ஒவ்வொருவரும் கொண்டுள்ள குறைவுபடுத்தல் போன்றே, குழுக்களின் உயர் நோக்கங்களில் குறைவுபட்டு விழுந்துள்ள மக்களும் உள்ளனர். நாம் பின்பற்றுகிற போதனைகள் நாம் வாழும் வாழ்க்கையின் மூலமாக மற்றவர்களுக்கு வசீகரமானதாக இருக்கும்படி செய்ய நாம் அழைக்கப் பட்டிருக்கிறோம். இருந்தபோதிலும், மக்கள் செய்கிற விஷயங்கள் தேவனுடைய சித்தத்திற்குத் தர அளவையாக இருப்பதில்லை. மற்றவர்கள் எதைச் செய்யத் தேர்ந்துகொண்டாலும், அதைப் பொருட்படுத்தாது, தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வதற்கு நாம் அழைக்கப் பட்டிருக்கிறோம். யோசவா, “நானும் என் வீட்டாருமோவென்றால், கர்த்தரையே சேவிப்போம்” என்று கூறியபோது, அவர் தமது இலக்கை நன்கு வெளிப்படுத்தினார் (யோசவா 24:15ஆ)

சபையின் இசையினால் பிரியப்படுத்தப்பட வேண்டியவராக இருப்பவர் யார்?

ஆராதனையில் இசைக்கருவிகள் பற்றிய கலந்துரையாடலில், நமது ஆராதனையில் பிரியப்படுத்தப் பட வேண்டியவராக இருப்பவர் யார்? என்ற கேள்வியானது இருதயம் போன்ற மையப் பகுதியாக உள்ளது. மனித முதன்மை விருப்பங்கள் முதன்மையாக உள்ளனவா அல்லது கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்துதல் என்பது நமது பிரதான அக்கறையாக இருக்க வேண்டுமா? சபையின் நிலவுகையினு

டைய நூற்றாண்டுகளினூடே, அழகிற்காக மனித விருப்பத்தைத் திருப்திப் படுத்துதலுக்கு அதிகமான விஷயங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. பிரசங்கியார்களின் வண்ணமயமான ஆடைகள், மற்றும் ஊர்வலங்கள் மற்றும் வண்ணமயமான பேராலயங்களின் கலை வேலைப்பாடுகள் ஆகியவற்றை அழகானவை என்று மனிதக் கண்கள் காணுவதைப் போல் தேவனுடைய கண்கள் காணுகின்றன என்று நம்பி உரிமையோடு முடியாது. மக்கள் ஒன்றை விரும்பினால், தேவனும் அதை விரும்ப வேண்டும் என்பது தவறான முன் அனுமானமாக உள்ளது. அது அழகற்றவற்றின் மீது தேவன் அதிகம் பிரியமாயிருக்கிறார் என்று கருத்துத் தெரிவிப்பதற்கானதாக இருப்பதில்லை, ஆனால் நாம் எப்போதுமே தேவன் காண்கிறபடி காண்பதில்லை.

அதே வேளையில், தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதற்கு இயேசுவும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் இலக்கை அமைத்தனர். இயேசு இந்த பூமியின் மீதிருந்தது அவர் தம்மைத் தாமே பிரியப்படுத்திக் கொள்வதற்காக அல்ல (யோவான் 5:30). பவுல் தம்மை அழைத்தவரைப் பிரியப்படுத்த நாடினார். மக்களையோ அல்லது தம்மைத்தாமோ பிரியப்படுத்திக் கொள்ளாதல் என்பது அவரது குறிக்கோளாக இருக்கவில்லை.

இன்றைய நாட்களில் ஆராதனை என்று அழைக்கப்படும் விஷயங்களில் அதிகமானவை, ஒரு மெல்லிசைக்கச்சேரி அல்லது ராக் இசை நிகழ்ச்சி என்பதில் இருந்து வேறுபட்டிருப்பதில்லை. விளம்பரப்படுத்துதல் என்பது பொழுதுபோக்கிற்கான விருப்பத்தைப் பிரியப்படுத்த வடிவமைக்கப்படுகிறது. “ஆராதனை என்பது காண்போர்களின் செயலாக உள்ளதா அல்லது ஆராதனை என்பது நாம் செய்கிற சில விஷயமா?” என்று நம்மை நாமே கேட்டுக் கொள்வது அவசியமாக உள்ளது. ஆராதனை என்பது தேவனுக்கு அளிக்கப்படுகிற ஆவிக்குரிய பலியாக உள்ளது என்றால் (அது அவ்வாறே இருக்க வேண்டும் என்று நான் யூகிக்கிறேன்) - உதடுகளின் கனியாகிய ஸ்தோத்திரபலி அவருடைய நாமத்தைத் துதிக்கும் (எபிரேயர் 13:15) - பின்பு நாம் ஏற்றுக் கொள்ளப் படக்கூடிய/பிரியமான ஆராதனை என்பது என்ன என்று நாம் கற்றறிய வேண்டும் (எபிரேயர் 12:28). “பிரியமான ஆராதனை” என்ற வார்த்தைகளே, பிரியமற்ற ஆராதனை உள்ளது என்பதை மறைமுகமாக உணர்த்துகின்றன. அந்த நிலைப்பாட்டிற்குள் இஸ்ரவேல் நாடு ஆமோஸின் காலத்தில் விழுந்து கிடந்தது. தேவன் மக்களிடத்தில், “உன் பாட்டுகளின் இரைச்சலை என்னைவிட்டு அகற்று; உன் வீணைகளின் ஓசையை நான் கேட்கமாட்டேன்” என்று கூறினார் (ஆமோஸ் 5:23).

இது நம்மை, “இசையின் வகையில் கர்த்தருக்குப் பிரியமானது எது என்று நாம் அறிந்து கொள்வது எவ்வாறு?” என்ற கேள்விக்குப் பின்னோக்கி எடுத்துச் செல்கிறது. பாடுதல் மற்றும் உதடுகளின் கனி ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கர்த்தர் பேசினார் என்று நாம் அறிகிறோம், ஆனால் இது வரையிலும், இசைக்கருவிகளை இசைத்தல் அல்லது இசைக்கருவிகளைத் துணைகொள்ளாதல் பற்றி புதிய ஏற்பாட்டில் அவர் ஏதேனும் கூறியிருக்கிறார் என்று எவரொருவரும் காண்பித்ததில்லை. அப்படி என்றால், அவர் அவற்றில் பிரியமாயிருக்கிறார் என்று நினைக்கக் காரணம் என்ன?

ஆராதிப்பவர்கள் நேர்மையாகவும் உண்மையாகவும் இருந்தால், தேவன் பிரியப்படுத்தப்பட்டவராகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று யாரேனும் விவாதிக்க

முடியுமா? தேவனை ஆராதிப்பதில் வாய்ப்பாட்டை முன்மொழிபவர்கள் பின்வரும் இரு எளிய விஷயங்களில் ஏதாவது ஒன்றைக் கேட்கின்றனர். ஆராதனையில் இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்த விரும்புபவர்கள், அவற்றின் பயன்பாட்டைப் புதிய ஏற்பாடு எந்த இடத்தில் அங்கீகரித்துள்ளது என்று காண்பித்தாக வேண்டும், அல்லது அவற்றின் அங்கீகரித்தல் தேவைப்படவில்லை என்பது ஏன் என்று அவர்கள் காண்பித்தாக வேண்டும்.

ஜேக் P. லூயிஸ்

அடிக்கடி கேட்கப்படும் கேள்விகள்

கேள்வி: ஆராதனையில் எனது பாடுதலைத் தேவன் கேட்டு அதை ஏற்றுக் கொள்கிறார் என்பதை நான் எவ்வாறு உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள இயலும்?

பதில்: தேவன் தமக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களைக் கவனித்து பதில் அளிக்கிறார். “கர்த்தருடைய கண்கள் நீதிமாண்கள்மேல் நோக்கமாயிருக்கிறது; அவருடைய செவிகள் அவர்கள் கூப்பிடுதலுக்குத் திறந்திருக்கிறது” (சங்கீதம் 34:15; காண்க 1 பேதுரு 3:12). “துன்மார்க்கருக்குக் கர்த்தர் தூரமாயிருக்கிறார்; நீதிமாண்களின் ஜெபத்தையோ கேட்கிறார்” (நீதிமொழிகள் 15:29).

இயேசு தமது சொந்த ஊழியத்தின்போது, பார்வையற்ற ஒரு பிச்சைக்காரரைக் குணப்படுத்தினர் (யோவான் 9:6-8). முதலாவது, அவர் குணமாக்கப்பட்டிருந்தார் என்று யூதர்கள் நம்பவில்லை, பின்பு அவர்கள், அவர் குணமானதை இயேசுவுக்குப் பாராட்டுரையாக்க விரும்பவில்லை. அவர்கள், இயேசு ஒரு பாவிடாக இருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டினர் (யோவான் 9:24) அதற்குப் பதிலுரையாக அம்மனிதர்,

“அதற்கு அந்த மனுஷன்: அவர் என் கண்களைத் திறந்திருந்தும், அவர் எங்கேயிருந்து வந்தவரென்று நீங்கள் அறியாதிருக்கிறது ஆச்சரியமான காரியம். பாவிடானுக்குத் தேவன் செவிகொடுக்கிறதில்லையென்று அறிந்திருக்கிறோம், ஒருவன் தேவபக்தியுள்ளவனாயிருந்து அவருக்குச் சித்தமானதைச் செய்தால் அவனுக்குச் செவிகொடுப்பார். பிறவிக்குடனுடைய கண்களை ஒருவன் திறந்தானென்று உலகமுண்டானது முதல் கேள்விப்பட்டதில்லையே. அவர் தேவனிடத்திலிருந்து வராதிருந்தால் ஒன்றும் செய்யமாட்டாரே” என்று யூதர்களிடம் கூறினார் (யோவான் 9:30-33).

குணமாக்கப்பட்டிருந்த மனிதர் ஏவுதல் பெற்றவராக இருக்கவில்லை. இருந்தபோதிலும் அவர், “நான் அறிந்திருக்கிறேன்” என்றல்ல, ஆனால் அதற்கு மாறாக, “பாவிடானுக்குத் தேவன் செவிகொடுக்கிறதில்லையென்று அறிந்திருக்கிறோம்” என்று கூறினார் என்பதைக் கவனியுங்கள் (வசனம் 31; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). தேவன் “செவிகொடுக்கிறதில்லை” என்று கூறியதன் மூலம் அவர், “பாவியின் வேண்டுகோளுக்குப் பதில் அளிக்கிற வகையில் கேட்டல்” என்பதை அர்த்தப்படுத்தினார். இது, அவரை இயேசுவின் மூலமாகத் தேவன் குணப்படுத்தினார் என்று அவர் குறிப்பிட்டதனால் தெளிவாக உள்ளது,

தேவன் குணப்படுத்துகிறார் என்ற உண்மையானது யூதர்களால் - இந்த கூற்று நியாயமானதாக இருப்பதால் மாத்திரமல்ல, ஆனால் இது பழைய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளதனாலும் - புரிந்துணரக் கூடியதாக இருந்திருக்கும்.

சங்கீதம் 34:16ஜே மேற்கோள் காண்பித்த பேதுரு, அதை கிறிஸ்தவ யுகத்திற்கு நடைமுறைப்படுத்தினார் (1 பேதுரு 3:12). தேவன் நீதிமான்கள் ஜெபத்தைக் கேட்கிறார், ஆனால் தீமை செய்கிறவர்களிடத்தில் இருந்து அவர் தமது முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்கிறார். ஜெபங்களுக்கு நடைமுறைப் படுத்தப்படும் அதே கொள்கைகள் ஆராதனைக்கும் நடைமுறைப் படுத்தப்படுதல் நிச்சயமானதாக உள்ளது. குறிப்பிட்ட சில மக்களின் ஜெபங்களை கேட்கமாட்டார் என்றால் அவர்களின் ஆராதனைப் பாடல்களையும் அவர் கேட்கமாட்டார் என்று நாம் யூக்கலாம்.

சங்கீதங்களில் தாவீது, பின்வருமாறு எழுதினார்,

என் இருதயத்தில் அக்கிரமசிந்தை கொண்டிருந்தேனானால், ஆண்டவர் எனக்கு செவிகொடார் (66:18).

ஒரு நபருடைய ஜெபங்கள் கர்த்தருடைய பார்வையில் பாவமாகவும் தீட்டுள்ளதாகவும் இருக்க முடியும்:

அவனுக்கு மேலாகத் துஷ்டனை ஏற்படுத்திவையும், சாத்தான் அவன் வலதுபக்கத்தில் நிற்பானாக. அவன் நியாயம் விசாரிக்கப்படும் போது குற்றவாளியாகக்கடவன்: அவன் ஜெபம் பாவமாகக்கடவது (சங்கீதம் 109:6, 7).

நீதிமொழிகள் 28:9ல் நாம், “வேதத்தைக் கேளாதபடி தன் செவியை விலக்குகிறவனுடைய ஜெபமும் அருவருப்பானது” என்று வாசிக்கிறோம்.

இஸ்ரவேல் மக்களின் பாவங்களினிமித்தம் அவர்கள்மீது கவனம் செலுத்தவோ அல்லது அவர்களின் ஜெபத்திற்குப் பதில் அளிக்கவோ போவதில்லை என்று தேவன் வெளிப்படுத்தினார். ஏசாயா பின்வருமாறு எழுதினார்:

நீங்கள் உங்கள் கைகளை விரித்தாலும், என் கண்களை உங்களைவிட்டு மறைக்கிறேன்; நீங்கள் மிகுதியாய் ஜெபம்பண்ணினாலும் கேளேன், உங்கள் கைகள் இரத்தத்தினால் நிறைந்திருக்கிறது (1:15).

இதோ, இரட்சிக்கக்கூடாதபடிக்குக் கர்த்தருடைய கை குறுகிப்போகவுமில்லை; கேட்கக்கூடாதபடிக்கு அவருடைய செவி மந்தமாகவுமில்லை. உங்கள் அக்கிரமங்களே உங்களுக்கும் உங்கள் தேவனுக்கும் நடுவாகப்பிரிவினை உண்டாக்குகிறது; உங்கள் பாவங்களே அவர் உங்களுக்குச் செவிகொடாதபடிக்கு அவருடைய முகத்தை உங்களுக்கு மறைக்கிறது (59:1, 2).

நியாயப்பிரமாணத்தை மிகவும் உன்னிப்பாகப் பின்பற்றுதல் உட்பட,

தங்கள் சொந்தக் கிரியைகளினால் நீதிமான்களாகுதல் என்ற முயற்சியாக சீரழிவாக உருமாறிய, நீதிமானாவதற்கு நியாயப்பிரமாணம் என்ற முறைமையின் மீது சார்ந்திருந்தனர். யூதர்களைப் பற்றிப் பவுல் பின்வருமாறு எழுதினார்,

தேவனைப்பற்றி அவர்களுக்கு வைராக்கியமுண்டென்று அவர்களைக்குறித்துச் சாட்சிசொல்லுகிறேன்; ஆகிலும் அது அறிவுக்கேற்ற வைராக்கியமல்ல. எப்படியென்றால், அவர்கள் தேவநீதியை அறியாமல், தங்கள் சுயநீதியை நிலைநிறுத்தத் தேடுகிறபடியால் தேவநீதிக்குக் கீழ்ப்படியாதிருக்கிறார்கள் (ரோமர் 10:2, 3).

இயேசு இன்றி, எவரொருவரும் நீதிமானாக இருப்பதில்லை (காண்க ரோமர் 3:10). நீதிமானாவதற்குரிய வழியானது நியாயப் பிரமாணத்தின் மூலமானதாக உள்ளது (ரோமர் 3:21, 22). நீதிமானாவதற்கான தேவனுடைய வழியானது மனிதப் பகுத்தறிவுவாதம் அல்லது மோசேயின் மூலம் தரப்பட்ட நியாயப்பிரமாணம் ஆகியவற்றை அல்ல, ஆனால் சவிசேஷத்தின் மூலமாகத் தேவனுடைய வெளிப்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது (ரோமர் 1:16, 17). “நீதியானது நியாயப்பிரமாணத்தினாலே வருமானால், கிறிஸ்து மரித்தது வீணாயிருக்கமே” (கலாத்தியர் 2:21).

பவுல் நீதிமானாவதற்குத் தாம் நியாயப்பிரமாணத்தைச் சார்ந்திருக்கவில்லை என்று கூறினார் (பிலிப்பியர் 3:9). நியாயப்பிரமாணம் மக்களை நீதிமான்களாக்கக் கொடுத்திருக்கப்படக் கூடும் என்றால், இதை நியாயப்பிரமாணம் நிறைவேற்றி இருக்க வேண்டுமே (கலாத்தியர் 3:21).

எவரொருவரும் சுயநீதி உடையவராக இருப்பதில்லை என்பதால், இயேசு சிலுவையில் தமது மரணம் என்ற தமது ஒரே “செயல்” மூலம், ஒவ்வொருவரும் நீதிமான் ஆவதைச் சாத்தியமாக்கினார் (ரோமர் 15:18, 19), “அவருக்குள்” இருப்பவர்கள், விசுவாசம் மற்றும் ஞானஸ்நானத்தின் மூலமாக அவரது சரீரத்திற்குள் பிரவேசித்தவர்கள், இயேசுவை, “பாவம் அறியாத அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார்” என்பதால் நீதிமானாக்கப் படுகின்றனர் (2 கொரிந்தியர் 5:21). கிறிஸ்துவுக்குள் நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்கள் தவிர வேறு எவரும் நீதிமானாக இருப்பதில்லை. நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் பிரவேசிக்கும் நேரம் பற்றி மறைமுகமாகவாவது எடுத்துரைக்கும் ஒவ்வொரு வேதவசனமும், ஞானஸ்நானம் நம்மை அவருக்குள் வைக்கிறது என்று உரைக்கிறது (ரோமர் 6:3; கலாத்தியர் 3:27).

ஞானஸ்நானம் என்பது நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் பிரவேசிக்கும் நேரத்தைக் குறிக்கிறது, ஆனால் வெறும் ஞானஸ்நானம் என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமான விஷயங்கள் இந்தச் செயல்முறையில் உள்ளடங்கி இருக்கின்றன. நாம் இயேசுவைப் பற்றிப் போதிக்கப்பட்டிருந்தால் (நடபடிகள் 8:5, 35), இயேசுவின் மீதும் அவரது சுத்திகரிக்கும் இரத்தத்தின் மீதும் விசுவாசம் கொண்டிருந்தால் (மாற்கு 16:16; நடபடிகள் 8:12; 18:8; ரோமர் 3:24, 25); நமது வாழ்வில் மாற்றத்திற்கான தீர்மானத்தை உள்ளடக்குகிற வகையில் மனந்திரும்பியிருந்தால் (நடபடிகள் 2:38), மற்றும் இயேசுவின்மீது நாம் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை அறிக்கை இட்டிருந்தால் (ரோமர் 10:9, 10), ஞானஸ்நானத்தில் நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் பிரவேசிக்கிறோம். இந்தச் செயல்களைச் செய்துள்ள நிலையில் நாம், ஞானஸ்நானம் பெறும்போது

இரட்சிக்கப்படுகிறோம் (மாற்கு 16:16; 1 பேதுரு 3:21). அந்த இடத்தில் நாம் மன்னிக்கப்படுகிறோம் (நடபடிகள் 2:38; கொலோசெயர் 2:12, 13) மற்றும் நமது பாவங்கள் கழுவப்படுகின்றன (நடபடிகள் 22:16).

ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் கிறிஸ்துவுடன் மரித்து ஒரு புதிய வாழ்விற்கென்று எழுப்பப்பட்டிருப்பதால், ஞானஸ்நானத்தைத் தொடர்ந்து ஒரு புதிய வாழ்வு வருகிறது (ரோமர் 6:4; கொலோசியர் 2:12, 13). இது, ஞானஸ்நானம் என்பது, வெறும் சடங்கு அல்ல தேவனுடைய கட்டளைக்குப் பதிவுரையாகச் செய்யப்படும் மதரீதியான சடங்காச்சாரம் என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமானதாக உள்ளது என்று அர்த்தப்படுகிறது. ஞானஸ்நானம் என்பது, மக்கள்மீது தண்ணீர் தெளித்தல் அல்லது ஊற்றுதல் என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமானதாக உள்ளது, ஏனெனில் ஞானஸ்நானத்தில் ஒருவர், இயேசுவுடன் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு ஒரு புதிய வாழ்வைத் தொடங்கக் கூடும் வகையில் அவர் அல்லது அவள் இயேசுவின் அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்.

இயேசுவைப் பின்பற்றுபவராக ஆன தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுல், நீதியை நாடும்படி புத்தி கூறினார் (1 தீமோத்தேயு 6:11; 2 தீமோத்தேயு 2:22). இவ்வாறாகக் கிறிஸ்தவர்கள், இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர்கள் ஆனதினால் பெற்றுக்கொண்ட நீதியைத் தக்கவைக்கின்றனர் (1 யோவான் 3:7). நீதியை நடப்பிக்காத எவரும் தேவனைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பதில்லை (1 யோவான் 3:10).

கீழ்ப்படியாதவர்கள் அல்ல ஆனால் கீழ்ப்படிந்தவர்களே இயேசுவுக்குள் இருக்கின்றனர் (1 யோவான் 2:3-5). தேவனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் மூலம் நாம் அவர்மீது கொண்டுள்ள அன்பைக் காண்பிக்கிறோம். தேவன் மீது நாம் கொண்டுள்ள அன்பு அவருக்குக் கீழ்ப்படியும்படி நம்மைத் தூண்டுகிறது என்பதால் இது உண்மையாக உள்ளது (யோவான் 14:15, 21, 23). கீழ்ப்படிகின்றவர்கள் இயேசுவின் அன்பில் தரித்துருக்கின்றனர் (யோவான் 15:9, 10). சரியான செயல்கள் நாம் தேவன் மீது அன்புகூருகிறோம் என்று நிரூபிக்க அவசியமில்லை என்றாலும், நாம் உண்மையில் அவர்மீது அன்புகூர்ந்தால் அவருக்குக் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களாக இருப்போம்.

தேவன் உதடுகளின் சொல் விளக்கத்தைக் கேட்கிறார் (எபிரெயர் 13:15); ஆனால் அதைக் காட்டிலும் அதிகமாக அவர் இருதயத்தின் கீதத்தைக் கேட்கிறார் (காண்க: ஏசாயா 29:13; மத்தேயு 15:8; மாற்கு 7:6). நிச்சயமாகவே எபிரெயர் 13:15ம் வசனமானது, உதடுகளின் ஸ்தோத்திரம் ஆராதனையாக உள்ளது என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. இருதயத்தில் இருந்து வருகிற விஷயம் உதடுகளின் வழியாக வெளிப்படுத்தப்படுதல் என்பதே உண்மையாக ஆராதனையாக உள்ளது.

நமது ஆராதனை முயற்சிகளைத் தேவன் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னர் நாம் நிறைவேற்ற வேண்டியவையாக இயேசு கேட்டுக் கொள்பவை பின்வருமாறு:

- இயேசுவை மதித்து அவர் கூறுவதைக் கவனித்தல் (மத்தேயு 17:5).
- இயேசுவே மேசியா என்று விசுவாசித்தல் (யோவான் 8:24).
- மனந்திரும்புதல் மூலமாக (நடபடிகள் 3:19) நமது வாழ்வை அவரது சித்தத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்தல் (மத்தேயு 16:24).
- இயேசுவைக் கர்த்தர் என்று வாய்வழியாக ஒப்புக்கொள்வதல் (ரோமர்

10:9, 10).

- ஞானஸ்நானத்தில் அவரது மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றில் பங்குகொண்டு, அதைத் தொடர்ந்து ஒரு புதிய வாழ்வை வாழுதல் (ரோமர் 6:4; கொலோசெயர் 2:12).
- நீதியுள்ள வாழ்வை வாழுதல் (1 பேதுரு 3:12).
- தேவனை ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுதுகொள்ளுதல் (யோவான் 4:23, 24).

நீதியானது விசுவாசத்தின் மூலமாக வருகிறது (ரோமர் 3:22), இது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி மக்களைத் தூண்டுகிற விசுவாசமாக உள்ளது. (எபிரெயர் 11:4-31ல் உள்ள உதாரணங்களைக் காணவும்.) “அவருடைய கற்பனைகளை நாம் கைக்கொண்டு அவருக்குமுன்பாகப் பிரியமானவைகளைச் செய்கிறபடியினால் நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதெதுவோ அதை அவராலே பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம்” (1 யோவான் 3:22). தேவன் கூறுவதைக் கவனித்து அவரது சித்தத்தின்படி செய்கிறவர்கள் கூறுவதைத் தேவன் கவனிப்பார். நாம் அவர் கூறுவதைக் கவனித்துக் கேட்டுக் கீழ்ப்படிந்தால், அவர் நமது ஜெபங்களையும் நமது துதியின் பாடல்களையும் கவனித்துக் கேட்பார்.

ஓவன் D. ஆல்பிரிக்ட்